

Sygn. akt V CSK 179/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku J. K. i E. K.
przy uczestnictwie T. S.A. z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy J. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację wnioskodawców J. K. i E. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w O. z dnia 20 listopada 2014 r. ustanawiającego za wynagrodzeniem służebność przesyłu na nieruchomości wnioskodawców obejmującej działki bliżej opisane w postanowieniu.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego wnioskodawcy uzasadniali wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

Przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi w przypadku potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym. Strona, powołując się na te przesłankę powinna przedstawić na czym polegają związane z wykładnią konkretnych przepisów prawa wątpliwości lub opisać występujące w orzecznictwie sądowym rozbieżności. Nie może odnieść skutku wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej wnioskodawców do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, który wyводу takiego nie zawiera.

Skarżący nie wykazali także, że skarga jest oczywiście uzasadniona. O wystąpieniu tej przesłanki można mówić jedynie wówczas, gdy zasadność skargi na tle jej podstaw jest na tyle widoczna i niewątpliwa, że może być stwierdzona bez konieczności przeprowadzenia głębszej analizy sprawy oraz podstaw skargi (por. uzasadnienie aktualnego w tym zakresie postanowienia SN z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 oraz postanowienia z dnia SN z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.). W tym kierunku powinny zmierzać argumenty mające stanowić uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność, których jednakże w skardze nie przedstawiono. Wnioskodawcy, powołując się na tę przesłankę ograniczyli się bowiem do uzasadnienia twierdzenia o naruszeniu przez Sąd przepisów art. 286 w zw. z art. 382 k.p.c.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.